

UOHSX00BWS8F

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0188/2018/VZ-02441/2019/321/TKr

Brno: 25. ledna 2019

V řízení o rozkladu ze dne 16. 11. 2018 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne vybraným dodavatelem –

- **Mediaservis, s.r.o.**, IČO 24197360, se sídlem Špitálská 885/2a, 190 00 Praha, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 3. 4. 2018 Mgr. Davidem Vosošem, M.B.A, ev. č. ČAK 10146, se sídlem Ovocný trh 1096/8, 110 00 Praha,

kde dalším účastníkem je navrhovatel –

- **Česká pošta, s. p.**, IČO 47114983, se sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 1. 3. 2018 MT Legal s.r.o., advokátní kancelář, IČO 28305043, se sídlem Jakubská 121/1, 602 00 Brno

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0084/2018/VZ-31554/2018/542/VHu ze dne 1. 11. 2018, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 2. 3. 2018 na návrh výše uvedeného navrhovatele ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA ČESKÉ REPUBLIKY**, IČO 41197518, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Poskytování poštovních služeb**“ ve zjednodušeném režimu, jehož oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo odesláno k uveřejnění dne 16. 10. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 19. 10. 2017 pod ev. č. Z2017-

028554, ve znění opravy uveřejněné dne 6. 11. 2017 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 19. 10. 2017 pod ev. č. 2017/S 201-414301, ve znění opravy uveřejněné dne 7. 11. 2017,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0084/2018/VZ-31554/2018/VHu ze dne 1. 11. 2018

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA ČESKÉ REPUBLIKY, IČO 41197518, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3 (dále jen „**zadavatel**“), zahájil dne 16. 10. 2017 zadávací řízení na veřejnou zakázku s názvem „Poskytování poštovních služeb“, zadávanou ve zjednodušeném režimu, odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění, přičemž toto oznámení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 19. 10. 2017 pod ev. č. Z2017-028554, ve znění opravy uveřejněné dne 6. 11. 2017 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 19. 10. 2017 pod ev. č. 2017/S 201-414301, ve znění opravy uveřejněné dne 7. 11. 2017 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Předmětem veřejné zakázky s předpokládanou hodnotou kalkulovanou na dobu 48 měsíců ve výši 357 041 300 Kč bez DPH mělo být dle článku 6 zadávací dokumentace na veřejnou zakázku „*zajištění poskytování poštovních služeb a doručování zásilek a dalších doplňkových služeb pro VZP ČR prostřednictvím provozovatele poštovních služeb klientům pojišťovny a tím i splnění zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, kdy je VZP ČR povinna dodržet ustanovení § 26d tohoto zákona, tzn. skutečnosti významné pro plnění povinností plátce pojistného oznámit plátcí pojistného zpravidla doručením úřední písemnosti prostřednictvím držitele poštovní licence nebo svými zaměstnanci.*“ V článku 6. 1. zadavatel dále uvedl, že „*S ohledem na požadavky zadavatele je účastník zadávacího řízení povinen dodržet ustanovení vyhlášky č. 464/2012 Sb., o stanovení specifikace jednotlivých základních služeb a základních kvalitativních požadavků na jejich poskytování ve znění změn provedených na základě vyhlášky č. 203/2016 Sb., ze dne 8. června 2016, a to zejména ustanovení týkající se technické specifikace základních služeb a základních kvalitativních požadavků.*“

3. Součástí vyhlášky č. 464/2012 Sb., o stanovení specifikace jednotlivých základních služeb a základních kvalitativních požadavků na jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**vyhláška**“), byl mimo jiné i § 14 vyhlášky, kde dle kterého minimální počet provozoven pro poskytování základních služeb činí 3200, přičemž dostatečná hustota pošt je zajištěna, pokud je pošta provozována v každé obci, která má 2500 a více obyvatel.
4. V článku 13. 3 zadávací dokumentace zadavatel uvedl jako jedno z kritérií hodnocení míru pokrytí lokalit klientských pracovišť zadavatele provozovnými/kontaktními místy dodavatele. *„VZP ČR ke dni zahájení tohoto zadávacího řízení disponuje celkově 193 klientskými pracovišti po celé ČR. (...) Jako nejvýhodnější bude v tomto kritériu hodnocena nabídka účastníka s nejvyšším počtem (maximálně však 193) provozoven v definovaných lokalitách stanovené dle přílohy č. 3 zadávací dokumentace“.*
5. Zadavatel obdržel celkem čtyři nabídky na veřejnou zakázku. Dne 17. 1. 2018 vydal zadavatel „Rozhodnutí o výběru dodavatele“, jímž byla jako nejvhodnější vybrána nabídka účastníka - Mediaservis, s.r.o., IČO 47114983, se sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 3. 4. 2018 Mgr. Davidem Vosolem, M.B.A, ev. č. ČAK 10146, se sídlem Ovocný trh 1096/8, 110 00 Praha, (dále jen „**vybraný dodavatel**“).
6. Dne 2. 3. 2018 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný k výkonu dozoru nad zadáváním veřejných zakázek podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, návrh podaný navrhovatelem – Českou poštou, s. p., IČO 47114983, se sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha 1, ve správním řízení zastoupeným na základě plné moci ze dne 1. 3. 2018 MT Legal s.r.o., advokátní kancelář, IČO 28305043, se sídlem Jakubská 121/1, 602 00 Brno (dále jen „**navrhovatel**“).
7. Označeným návrhem na přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky ve smyslu § 250 zákona (dále jen „**návrh**“) se navrhovatel domáhal, *„aby Úřad rozhodl o tom, že zadavatel nedodržel pravidla stanovená pro zadávání veřejné zakázky, přičemž tento postup ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr dodavatele, a současně uložil opatření k nápravě v tom smyslu, že zruší rozhodnutí o výběru.“* Na straně 7 návrhu pak navrhovatel zmiňuje, že *„vybraný dodavatel nesplnil požadavky zadavatele (...) a měl být ve smyslu ustanovení § 48 odst. 2 písm. a) ve spojení s ustanovením § 48 odst. 8 ZZVZ vyloučen z další účasti na řízení“.* Na straně 12 návrhu navrhovatel též konstatuje, že se zadavatel řádně nevypořádal s námitkami, a to v rozporu s ustanovením § 245 odst. 1 a základní zásadou transparentnosti dle ustanovení § 6 odst. 1 zákona.
8. V průběhu předmětného řízení zahájeného na návrh navrhovatele sp. zn. ÚOHS-S0084/2018/VZ (dále jen „**řízení na návrh**“) získal Úřad pochybnosti, zda zadavatel při zadávání předmětné veřejné zakázky nestanovil zadávací podmínky v rozporu s § 36 odst. 3 zákona a § 6 zákona, tedy zda nestanovil zadávací podmínky netransparentním způsobem, který objektivně připouští rozdílný výklad ohledně požadavků na zpracování nabídky.

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 129 zákona v návaznosti na § 273 zákona.

9. Dnem 7. 8. 2018 Úřad zahájil správní řízení z moci úřední, vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0315/2018/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky (dále jen „**řízení z moci úřední**“). Usnesením č. j. ÚOHS-S0084/2018/VZ-22558/2018/542/VHu ze dne 13. 8. 2018 Úřad předmětné správní řízení na návrh podle § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) přerušil do doby pravomocného ukončení řízení z moci úřední.
10. Dne 3. 10. 2018 vydal Úřad v rámci řízení z moci úřední rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0315/2018/VZ-28598/2018/542/VHu, (dále jen „**rozhodnutí z řízení z moci úřední**“) ve kterém konstatoval, že zadavatel postupoval při zadávání veřejné zakázky v rozporu s § 36 odst. 3 zákona, když nestanovil zadávací podmínky v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení, v návaznosti na zásadu transparentnosti uvedenou v § 6 odst. 1 zákona, neboť stanovil zadávací podmínky nejednoznačným způsobem, který objektivně připouští rozdílný výklad ohledně požadavků na zpracování nabídky. Jako opatření k nápravě tohoto nezákonného postupu zadavatele Úřad podle § 263 odst. 3 zákona zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku. Citované rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 10. 2018.
11. Po ukončení řízení z moci úřední, kterým bylo zrušeno zadávací řízení na veřejnou zakázku, oznámil Úřad záznamem do spisu ze dne 30. 10. 2018 účastníkům, že přistoupil k pokračování správního řízení na návrh.

II. **Napadené usnesení**

12. Po přezkoumání všech rozhodných okolností a jejich posouzení ve vzájemných souvislostech vydal Úřad ve správním řízení na návrh usnesení č. j. ÚOHS-S0084/2018/VZ-31554/2018/542/VHu ze dne 1. 11. 2018 (dále jen „**napadené usnesení**“ nebo „**napadené rozhodnutí**“).
13. Napadeným usnesením rozhodl Úřad o tom, že se správní řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavuje, neboť žádost navrhovatele se stala zjevně bezpředmětnou.
14. Vzhledem k tomu, že v rámci řízení z moci úřední bylo zrušeno zadávací řízení na veřejnou zakázku, stal se návrh, ve kterém se navrhovatel domáhal zrušení rozhodnutí o výběru dodavatele, zjevně bezpředmětným, neboť po zrušení celého zadávacího řízení na veřejnou zakázku již objektivně nebylo možné uložit nápravné opatření, kterého se navrhovatel domáhal. Návrh navrhovatele směřoval proti individuálně určenému rozhodnutí, které v okamžiku rozhodování Úřadu již neexistovalo.

III. **Námítky rozkladu**

15. Proti napadenému usnesení, doručenému vybranému dodavateli dne 1. 11. 2018, podal vybraný dodavatel v zákonné lhůtě rozklad ze dne 16. 11. 2018, který Úřad téhož dne obdržel.
16. Vybraný dodavatel v rámci podaného rozkladu namítá, že řízení z moci úřední se týkalo stejného předmětu jako řízení o návrhu, tedy přezkoumání úkonů zadavatele. Uvádí, že tímto účelovým zahájením řízení z moci úřední, ve kterém nebyl Úřadem protiprávně považován za účastníka řízení, byl zkrácen na svých právech. Dle vybraného dodavatele měla být a fakticky také byla správnost postupu úkonů zadavatele v rámci předmětného

zadávacího řízení předmětem řízení na návrh, v rámci kterého je vybraný dodavatel účastníkem řízení, přičemž zahájením řízení z moci úřední došlo k faktickému přesunutí podstaty řízení. Vzhledem k tomu, že se řízení z moci úřední svým předmětem shoduje s řízením na návrh, jeví se jako nadbytečné a příčí se zásadě procesní ekonomie.

17. Dále vybraný dodavatel uvádí, že vzhledem ke shodnému předmětu obou řízení je třeba na řízení z moci úřední nahlížet jako na část, respektive větev řízení na návrh. Pokud by Úřad trval na tom, že řízení z moci úřední je řízení samostatné, měla by se na otázku účastenství vztahovat část věty první za středníkem § 256 zákona, protože se řešené otázky týkají dodavatelova postavení a materiálně se jimi přezkoumává výběr dodavatele. Vybraný dodavatel by měl tedy být i účastníkem řízení z moci úřední, neboť se v něm materiálně rozhodovalo i o jeho právech.

Závěr rozkladu

18. Vybraný dodavatel požaduje, aby předseda Úřadu napadené usnesení pro procesní pochybení Úřadu zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu.

IV. Řízení o rozkladu

19. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.
20. Navrhovatel ve svém vyjádření k rozkladu uvádí, že dle jeho názoru nebylo předmětem řízení z moci úřední přezkoumání výběru dodavatele, nýbrž přezkoumání dodržení povinnosti zadavatele stanovit zadávací podmínky v souladu se zákonem. Nelze tedy uvažovat o tom, že by se Úřad v řízení z moci úřední přezkoumáním výběru dodavatele zabýval. Navrhovatel má za to, že Úřad má povinnost s ohledem na zásadu oficiality prošetřit důvodné podezření na porušení povinnosti zadavatele stanovit zadávací podmínky v souladu se zákonem, což má ve fázi zadávacího řízení po podání nabídek větší dopad do zákonnosti zadávacího řízení, než případné pochybení zadavatele o výběru dodavatele. Dle navrhovatele tedy Úřad postupoval zcela legálně a legitimně.

Stanovisko předsedy Úřadu

21. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i skutečnosti rozhodné pro posouzení včasnosti a přípustnosti rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
22. Úřad tím, že napadeným usnesením správní řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť se návrh navrhovatele stal zjevně bezpředmětnou žádostí, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy.

V. K námitkám rozkladu

23. Podle § 263 odst. 2 zákona, stanoví-li zadavatel zadávací podmínky v rozporu s tímto zákonem, Úřad uloží nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení.

24. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou.
25. Ze správního spisu šetřeného případu vyplývá, že dne 19. 10. 2018 nabylo právní moci rozhodnutí z řízení z moci úřední, kterým bylo mimo jiné zrušeno zadávací řízení.
26. Jelikož se navrhovatel návrhem domáhal, aby Úřad uložil zadavateli nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o výběru dodavatele, pak se za tohoto stavu stal návrh navrhovatele zjevně bezpředmětným dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť rozhodnutí o výběru dodavatele bylo zrušeno společně s celým zadávacím řízením.
27. Ve správním řízení tak nastal stav, který je nutno vnímat jako bezpředmětnost návrhu ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, neboť případným vydáním jakéhokoli rozhodnutí o návrhu, ať už pro navrhovatele kladného či záporného, by právní postavení navrhovatele nebylo nijak ovlivněno či změněno. Pokud tedy v průběhu správního řízení nastala taková situace, kdy bylo zrušeno zadávací řízení (a rozhodnutí o výběru dodavatele s ním), nemohl Úřad postupovat jinak, než správní řízení zastavit. Jak konstatuje Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26. 6. 2013, č. j. 7 Afs 79/2012-37, „*důvod pro zastavení řízení podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je dán tehdy, pokud v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně okolností, že rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam*“. Takový navrhovatelem sledovaný význam je potřeba vnímat jako právě ten zamýšlený význam, který by mělo pro navrhovatele eventuální budoucí rozhodnutí Úřadu, nikoli význam jiný. Tento význam přitom vždy vyplývá již z původního obsahu návrhu, tj. z konkrétního cíle návrhu. Tímto cílem pak je uložení konkrétního nápravného opatření, tj. právě toho, kterého se navrhovatel v návrhu domáhal.
28. Obecně lze říci, že návrh se stává bezpředmětným v situaci, kdy nastanou takové skutečnosti, že rozhodnutí správního orgánu přestane mít pro navrhovatele význam, neboť vydáním takového rozhodnutí nedojde fakticky ke změně právního postavení navrhovatele. Na zjevnou bezpředmětnost lze také pohlédnout z perspektivy toho, zda po změně skutkových okolností bude správní orgán i nadále vůbec oprávněn rozhodnout o právních poměrech, jež chce navrhovatel upravit uplatněním svého nároku ve správním řízení. Důležitým aspektem takové situace je přitom skutečnost, že správní orgán již nemůže rozhodnout ve smyslu navrhovatelovy žádosti, neboť důvody pro rozhodnutí o věci odpadly díky změně skutkových okolností – správní orgán tedy nemůže rozhodnout ani ve prospěch ani v neprospěch návrhu navrhovatele.
29. Navrhovatel v rámci správního řízení, jež předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, usiloval o zrušení rozhodnutí o výběru dodavatele, nicméně Úřad v mezidobí zrušil v řízení z moci úřední celé zadávací řízení. Bepředmětnost byla tedy založena tím, že Úřad již nemůže z povahy věci uložit nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o výběru dodavatele, neboť to již bylo zrušeno společně se zadávacím řízením. Tudíž návrhu navrhovatele tedy nelze vyhovět či nevyhovět, lze pouze zastavit správní řízení v souladu s § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, jak bylo Úřadem učiněno v napadeném rozhodnutí. Je tedy nutno konstatovat, že došlo k takové změně skutkových okolností, že již nelze rozhodnout o návrhu navrhovatele.
30. V předmětném správním řízení tak v jeho průběhu došlo k takové změně okolností, která zapříčinila, že návrh, který v době svého podání bezpředmětným nebyl, se jím stal, neboť po

zrušení zadávacího řízení již nelze dosáhnout cíle, ke kterému návrh směřoval, tj. zejména rozhodnutí o zrušení výběru dodavatele pravomocným meritorním rozhodnutím Úřadu.

31. Na základě výše uvedeného tak konstatuji, že byl postup Úřadu správný, v souladu se zákonem a správním řádem, když za situace, kdy se stal návrh navrhovatele v důsledku zrušení zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku bezpředmětným, byl Úřad povinen správním řízením podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavit.

K námitce identického předmětu obou dotčených řízení

32. Vybraný dodavatel Úřadu především vytýká, že řízení z moci úřední mělo stejný předmět jako řízení na návrh, že bylo zahájeno účelově a že měl vybraný dodavatel být případně považován i za účastníka řízení z moci úřední, neboť se v něm materiálně přezkoumával výběr vybraného dodavatele.
33. Dle vybraného dodavatele byla otázka povinného počtu poštovních poboček řešena už v rámci řízení na návrh, a to například v bodu 2. 3. 3. vyjádření vybraného dodavatele ze dne 10. 4. 2018, v odst. 6 vyjádření Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „ČTÚ“) ze dne 15. 5. 2015 či ve vyjádření ČTÚ ze dne 29. 5. 2018. Z těchto důvodů mělo být na řízení z moci úřední nahlíženo pouze jako na část řízení na návrh.
34. Vyjádření ČTÚ ze dne 15. 5. 2015 bylo odpovědí na otázku, zda „v případě, že provozovatel poštovních služeb bude poskytovat služby uvedené v § 2 až § 13 vyhlášky služeb, musí při jejich poskytování vždy splňovat i všechny náležitosti a parametry uvedené v těchto ustanoveních“.
35. ČTÚ ve svém vyjádření mimo jiné uvedl, že provozovatel, který není v postavení držitele poštovní licence, není povinen při poskytování služeb odpovídajících službám podle § 2 až § 13 vyhlášky požadavky této vyhlášky naplňovat, nic mu v tom však nebrání. Pozdější vyjádření ČTÚ opět uvádí, že dané požadavky stanovené vyhláškou je povinen naplňovat pouze držitel poštovní licence.
36. Předmětná vyjádření ČTÚ se tedy nijak nezabývají tím, co vyplývá ze zadávacích podmínek či zda jsou zadávací podmínky stanoveny dostatečně transparentně a objektivně v souladu se zákonem, nýbrž tím, zda musí provozovatel poštovních služeb v daných situacích splňovat náležitosti dané vyhlášky. Pokud však z daných zadávacích podmínek vyplývá, že zadavatel požaduje splnění vyhlášky po všech potenciálních dodavatelích, proti čemuž vybraný dodavatel v rozkladu ani nebrojil, tedy jak těch, co poštovní licenci oplývají, tak těch, které ji nemají, jsou v tomto kontextu vyjádření ČTÚ irelevantní.
37. Úřad se v řízení z moci úřední nikde autoritativně nezabývá otázkou, do jaké míry musí provozovatelé poštovních služeb dle zákona splňovat danou vyhlášku, nýbrž konstatuje, že ze zadávacích podmínek vyplývá, že zadavatel klade povinnost dodržet ustanovení vyhlášky na všechny účastníky zadávacího řízení (viz bod 220 odůvodnění rozhodnutí ve věci řízení z moci úřední). Skutečnost, že by zadávací podmínky mohly být postiženy vadou nejednoznačnosti, se následně projevuje ve stanovené kombinaci požadavků zadavatele na dodržení příslušných ustanovení vyhlášky a způsobu hodnocení nabídek (viz např. bod 238 odůvodnění rozhodnutí z moci úřední).
38. Co se týče vyjádření vybraného dodavatele k návrhu navrhovatele ze dne 10. 4. 2018, vybraný dodavatel v něm mimo jiné primárně poskytuje svůj názor na výklad zadávacích

podmínek, přičemž Úřad se v řízení z moci úřední nezabýval hledáním správného výkladu, nýbrž pouhým konstatováním, že výkladů je objektivně možných víc, že se zadávací podmínky jeví jako nejednoznačné a tím pádem že jsou stanoveny v rozporu se zákonem (viz například bod 241 odůvodnění rozhodnutí z moci úřední). Výklad předestřený vybraným dodavatelem mu přitom není nijak vyvracen, předmětem řízení z moci úřední je však přezkum zadávacích podmínek z důvodu, že zadavatel stanovil zadávací podmínky způsobem, který umožnil, že takových výkladů může být objektivně víc.

39. V tomto řízení, vedeném na návrh navrhovatele, se Úřad zabýval primárně rozhodnutím o výběru dodavatele, a zda byly splněny všechny náležitosti pro jeho zákonné vydání. Až během tohoto řízení pak Úřad pojal podezření, že k porušení zákona došlo mnohem dříve, a to už v samotné zadávací dokumentaci zadavatele, která zřejmě umožňovala nejasný výklad. Přezkum samotných zadávacích podmínek však navrhovatel v řízení na návrh nenamítal a stejně tak se jím v něm nezabýval ani Úřad.
40. Vzhledem k tomuto podezření, které Úřad pojal, správně rozhodnutí o výběru dodavatele dále nepřezkoumával (a ani je z podstaty věci patřičně přezkoumat nemohl), nýbrž řízení o návrhu přerušil a začal se, zahájením řízení z moci úřední, věnovat přezkumu předmětných zadávacích podmínek. Na tomto místě zdůrazňuji, že postup Úřadu, který po nabytí pochybností, zda zadavatel stanovil zadávací podmínky v souladu se zákonem, přerušil správní řízení na návrh a zahájil řízení z moci úřední ve věci patřičného přezkoumání zadávacích podmínek, byl zcela správný, v souladu jak s dlouhodobou praxí Úřadu, tak s judikaturou (k tomu viz například rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2017, č. j. 2 As 310/2016-52).
41. V situaci, kdy v řízení na návrh vzniklo oprávněné podezření na porušení zákona zadavatelem hned v počáteční fázi zadávacího řízení, ztratilo na významu se zabývat posouzením námitek navrhovatele, neboť v případě, že by Úřad opravdu naznal, že k nezákonnému stanovení zadávacích podmínek došlo, znamenalo by to zrušení zadávacího řízení (jak se tomu opravdu stalo) a tím pádem i zrušení úkonů, jejichž přezkumu se navrhovatel v návrhu domáhal.
42. V daném případě se jednalo o dvě různá řízení u téhož správního orgánu, jejichž společným cílem bylo ověření zákonnosti nikoliv však totožného postupu zadavatele při zadávání téže veřejné zakázky. Projevem přezkumu rozdílných částí zadávacího řízení je též skutečnost, že obě předmětná řízení mají v souladu s § 256 zákona různé okruhy účastníků. Na tomto místě uvádím celý § 256 zákona, dle kterého: *„Účastníkem řízení je zadavatel a v řízení zahájeném na návrh též navrhovatel; je-li předmětem řízení přezkoumání výběru dodavatele nebo výběru návrhu v soutěži o návrh, je účastníkem řízení též vybraný dodavatel nebo vybraný účastník soutěže o návrh. V řízení o přestupku je účastníkem pouze obviněný. V řízení o uložení zakazu plnění smlouvy je účastníkem řízení navrhovatel a strany smlouvy.“*
43. Z citovaného ustanovení jednoznačně vyplývá, že vybraný dodavatel se stává účastníkem řízení, a to jak na návrh, tak z moci úřední, pouze tehdy, je-li předmětem přezkumu Úřadem rozhodnutí o výběru dodavatele. Navrhovatel se svým návrhem domáhal přezkoumání rozhodnutí o výběru dodavatele. V takovém případě zákon předpokládá účastenství i vybraného dodavatele, neboť se předmět přezkumu přímo dotýká jeho práv. V řízení z moci úřední se ovšem jednalo o přezkum zadávacích podmínek, tedy postupu, který rozhodnutí o výběru dodavatele předcházelo. V takovém případě zákon předpokládá pouze účastenství

zadavatele, přičemž kdyby navrhovatel ve svém návrhu místo rozhodnutí o výběru dodavatele brojil proti zadávacím podmínkám, vybraný dodavatel by se v takovém případě účastníkem vůbec nestal.

44. V případě, že by Úřad vybranému dodavateli přeci jen přiznal postavení účastníka, přisoudil by mu více práv, než mu v souladu se zákonem náleželo, a přesto by to z něj účastníka řízení neučinilo (k tomu viz například rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2006 vydané pod č. j. 2 As 35/2005-85). Předmětným rozhodnutím Úřadu totiž nedošlo k žádnému poškození práv vybraného dodavatele. K tomu uvedl Krajský soud v Brně ve svém rozsudku ze dne 3. 1. 2013, č. j. 62 Af 52/2011 – 72, následující: *„Rozhodnutí orgánu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek vydané v řízení podle § 112 a násl. zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jehož předmětem nebylo přezkoumání rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, není rozhodnutím o veřejných subjektivních právech vybraného uchazeče; rozhodnutí orgánu dohledu není úkonem, kterým by vybranému uchazeči byla zakládána, měněna, rušena nebo závazně určována jeho veřejná subjektivní práva nebo povinnosti. Dovídá-li orgán dohledu porušení uvedeného zákona jiným úkonem zadavatele než rozhodnutím o výběru nejvhodnější nabídky a deklaruje-li, že tím došlo ke spáchání správního deliktu zadavatele nebo zruší-li v důsledku toho zadávací řízení, pak žalobu vybraného uchazeče, nebyl-li tento vybraný uchazeč navrhovatelem v řízení před orgánem dohledu, a nestal-li se tak jeho účastníkem, soud zamítne jako nedůvodnou.“*
45. K judikatuře uvedené v tomto rozhodnutí dodávám, že jsem si vědom skutečnosti, že citované závěry vycházejí z předchozí právní úpravy zadávání veřejných zakázek, tedy zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů, avšak smysl a účel ustanovení definující účastníky řízení zůstal shodný i v současné právní úpravě.
46. Vzhledem k výše uvedenému jsem nucen konstatovat, že Úřad za dané právní situace rozhodl správně a námitka vybraného dodavatele, že předmět řízení na návrh je shodný s předmětem řízení z moci úřední, tak není důvodná. Úřad zároveň správně označil za účastníka řízení z moci úřední pouze zadavatele.
- K námitce otázky účastenství v řízení z moci úřední*
47. Navrhovatel dále poukazuje na to, že pokud by Úřad trval na tom, že řízení z moci úřední je řízením samostatným, nešlo by na otázku účastenství v něm aplikovat § 256 zákona, první větu do středníku, nýbrž až první větu, text za středníkem, protože řešené otázky se bytostně dotýkají vybraného dodavatele a materiálně se jimi výběr dodavatele přezkoumává.
48. Na tomto místě zdůrazňuji, že námitky ve vztahu k účastenství v řízení z moci úřední jsou námitkami nesměřujícími vůči napadenému usnesení. Přesto se k nim stručně vyjádřím níže.
49. Úřad se v rámci řízení z moci úřední vůbec nezabýval otázkou, kdo se měl stát vybraným dodavatelem či zda zadavatel vydal rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky v souladu se zákonem, neboť zcela v souladu s vymezeným předmětem správního řízení zjistil nezákonný postup zadavatele v předcházející fázi zadávacího řízení, v daném případě už při stanovení zadávacích podmínek. V tomto kontextu tak pro zahájení řízení z moci úřední a okruh jeho účastníků není významné, že bylo dříve zahájeno řízení na návrh ve věci přezkoumání výběru nejvhodnější nabídky. Skutečnost, že bylo rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky napadeným rozhodnutím de facto zrušeno, tak představuje prostý logický následek zjištěné

nezákonnosti v předcházejících fázích zadávacího řízení, bez vlivu na rozsah předmětu správního řízení a na okruh jeho účastníků.

50. V řízení z moci úřední nebylo rozhodováno o právech a povinnostech vybraného dodavatele, ale toliko o právech a povinnostech zadavatele (tj. zda určitým úkonem porušil zákon či nikoliv). Byť bylo Úřadem konstatováno, že zadavatel porušil zákon, přičemž pro vybraného dodavatele takový výsledek správního řízení znamenal, že se stal vybraným dodavatelem v zadávacím řízení, jež bylo zadáno v rozporu se zákonem, neznačí takový závěr Úřadu zásah do žádného dodavatelova subjektivního veřejného práva. *„Skutečnost, že přezkum jiných otázek postupu zadavatele v zadávacím řízení než jeho rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky nezasahuje žádné veřejné subjektivní právo žalobce coby vybraného uchazeče, je ostatně vyjádřena právě v § 116 ZVZ, které upravuje okruh účastníků řízení o přezkoumání úkonů zadavatele před žalovaným“*, jak konstatoval v rozhodnutí v rozsudku sp. zn. 62 Af 29/2010 ze dne 25. 11. 2011 Krajský soud v Brně.
51. Vzhledem k výše uvedenému jsem nucen konstatovat, že Úřad za dané právní situace rozhodl správně a námitka účastenství, jak ji vybraný dodavatel vznesl, není důvodná.
52. Vybraný dodavatel tedy není účastníkem správního řízení z moci úřední, neboť v dané věci není splněna zákonná podmínka účastenství vybraného dodavatele dle § 256 zákona, tj. že předmětem správního řízení je rovněž rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky nebo výběru návrhu v soutěži o návrh. Předmět správního řízení na návrh je pak od předmětu řízení z moci úřední odlišný, kdy řízení na návrh mířilo proti rozhodnutí o výběru dodavatele, zatímco řízení z moci úřední se zabývalo přezkumem zadávacích podmínek zadavatele.
53. V daném případě jsem z hlediska námitek obsažených v rozkladu přezkoumal věcnou správnost napadeného usnesení ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu, když s ohledem na výše uvedené uvádím, že napadené usnesení jsem shledal věcně správným. Vybraný dodavatel tak v podaném rozkladu nevznesl takovou námitku, která by vyvracela závěr o správnosti napadeného usnesení.
54. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem kromě věcné správnosti napadeného usnesení přezkoumal i jeho zákonnost a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když jsem napadené usnesení shledal rovněž zákonným. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci tak, aby mohl posoudit, zda v daném případě nastaly podmínky pro zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Současně Úřad všechny podklady pro vydání usnesení řádně označil a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil a které ho vedly k závěru, že byly splněny podmínky pro zastavení správního řízení, přičemž zjištěný skutkový stav vyhodnotil z hlediska naplnění zákonných ustanovení. Dále Úřad uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.
55. Nelze tedy po přezkoumání napadeného usnesení přisvědčit tvrzení vybraného dodavatele, že napadené usnesení je v rozporu s právními předpisy. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem, když správní řízení zastavil, neboť se návrh navrhovatele stal zjevně bezpředmětným.

VI. Závěr

56. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodů uváděných v rozkladu.
57. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody pro zrušení či změnu napadeného usnesení, rozhodl jsem se tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. David Vosol, M.B.A., Ovocný trh 1096/8, 110 00 Praha
2. MT Legal s.r.o., IČO 28305043, Jakubská 121/1, 602 00 Brno
3. VŠEOBECNÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA ČESKÉ REPUBLIKY, a.s., Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy